

Hodnocení: 3 body – shrnul jste to skutečně po svém a docela dobře – jen jste, jako řada ostatních, přecenil tu etnometodologickou ilustraci (a tím také oslabil to, co je podle Lynche na reflexivité, zejména na té radikální, tak sporné)

Adam Staveník
256321

LYNCH, Michael (2000): Against reflexivity as an academic virtue and source of privileged knowledge. *Theory, Culture & Society*, 17 (3): 26-54

Lynch ve svém textu ukazuje, že v akademickém světě existuje mnoho pohledů na to, co je to reflexivita a v jakých kontextech je užívána. S reflexivitou je nakládáno jako s paprskem, který lze ovládat a který buďto kriticky znemožní svůj objekt, nebo ho naopak učiní silnějším. Reflexivita je tak používána jako metodologická pomůcka, která má odhalit skryté alternativy nebo epistemologické limity dané práce. Později se ale Lynch dostává k etnometodologii, v jejímž pojetí je reflexivita všudypřítomná a doslova nezajímavá. V předchozích případech totiž být reflexivní znamenalo změnu oproti předchozímu nereflexivnímu stavu a nyní toto rozdělení ztratilo smysl. Pokud je reflexivita, jak tvrdí Lynch spolu s etnometodology, všudypřítomná, není součástí snahy o objektivní konání o nic méně než vědomá snaha být reflexivním v jakémkoliv z jejích pojetí. Reflexivita tak nenese žádnou záruku vhledu nebo osvícení a dopady jejího použití závisí především na tom, jak je použita a kým je přijímána.

Alternativní název:

Reflexivita v akademickém prostředí
aneb za všední a obyčejnou reflexivitu